

**ສິນທິສັນຍາວ່າດ້ວຍ
ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ
Convention on the Elimination of all
forms of Discrimination Against Women**

ຄະນະກຳມາທິການ ເພື່ອຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງແຫ່ງຊາດ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ພະຈິກ 2011

**ເນື້ອໃນ
ຄຳນຳ
ເນື້ອໃນ ແລະ ນິຍາມຂອງສິນທິສັນຍາ**

ພາກທີ I	ໜ້າ
ມາດຕາ 1: ນິຍາມ	4
ມາດຕາ 2: ມາດຕະການຂອງນະໂຍບາຍ	4
ມາດຕາ 3: ການຄ້າປະກັນຂອງສິດທິມະນຸດຂັ້ນພື້ນຖານ ແລະ ເສລີພາບຂັ້ນພື້ນຖານ	6
ມາດຕາ 4: ມາດຕະການພິເສດຊົ່ວຄາວ.....	6
ມາດຕາ 5: ວັດທະນາທຳເກົ່າ ການກຳນົດບົດບາດຂອງຍິງ-ຊາຍ ແລະ ອັກຄະຕິ.....	6
ມາດຕາ 6: ການຄ້າມະນຸດ ແລະ ການເປັນໂສເພນີ	7
 ພາກທີ II	
ມາດຕາ 7: ຊີວິດທາງການເມືອງ ແລະ ສາທາລະນະ	7
ມາດຕາ 8: ການມີສ່ວນຮ່ວມໃນລະດັບສາກົນ	8
ມາດຕາ 9: ສັນຊາດ	8
 ພາກທີ III	
ມາດຕາ 10: ການສຶກສາ	8
ມາດຕາ 11: ການມີວຽກເຮັດງານທຳ.....	10
ມາດຕາ 12: ການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ການວາງແຜນຄອບຄົວ.....	12
ມາດຕາ 13: ຜົນປະໂຫຍດ ເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ.....	12
ມາດຕາ 14: ແມ່ຍິງໃນຊົນນະບົດ.....	13

ພາກທີ IV

ມາດຕາ 15: ຄວາມສະເໝີພາບຕໍ່ກົດໝາຍ.....14
ມາດຕາ 16: ການແຕ່ງງານ ແລະ ຊີວິດຄອບຄົວ15

ພາກທີ V

ມາດຕາ 17: ຄະນະກຳມະການ ຊີດໍ.....16
ມາດຕາ 18: ບົດລາຍງານຂອງປະເທດພາຄີ.....19
ມາດຕາ 19: ລະບຽບການຂອງການພິຈາລະນາບົດລາຍງານ.....19
ມາດຕາ 20: ການປະຊຸມຂອງຄະນະກຳມະການ.....20
ມາດຕາ 21: ບົດລາຍງານຂອງຄະນະກຳມະການ20
ມາດຕາ 22: ພາລະບົດບາດຂອງຜູ້ຕ່າງໜ້າພິເສດ.....20
ມາດຕາ 23: ຜົນກະທົບຕໍ່ສິນທິສັນຍາອື່ນໆ.....21
ມາດຕາ 24: ຄຳໝັ້ນສັນຍາຂອງປະເທດພາຄີ21
ມາດຕາ 25-30: ການຄຸ້ມຄອງສິນທິສັນຍາ.....21-24

**ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍ
ການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ**

ຮັບຮອງເອົາ ແລະ ເປີດຮັບການລົງນາມ, ການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ແລະ
ການເຂົ້າຮ່ວມຕາມຍັດຕິຂອງສະມັດຊາໃຫ່ຍ ເລກທີ 34/180 ລົງວັນທີ 18 ທັນວາ
1979 ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້: 3 ກັນຍາ 1981, ໂດຍສອດຄ່ອງກັບມາດຕາ 27 (1)
ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ລົງນາມ: 17 ກໍລະກົດ 1980, ໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ
14 ສິງຫາ 1981

ອາລຳພະບົດ

ໂດຍຈົດຈຳໄດ້ວ່າ ກົດບັນຍັດຂອງສະຫະປະຊາຊາດ ໄດ້ຍືນຍັນຄືນ
ຄວາມເຫຼື້ອມໃສຕໍ່ ສິດທິພື້ນຖານ, ກຽດສັກສີ ແລະ ຄວາມປະເສີດຂອງ
ຄວາມເປັນມະນຸດຕໍ່ ສິດທິສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ.

ໂດຍຈົດຈຳໄດ້ວ່າ ຖະແຫຼງການສາກົນວ່າດ້ວຍສິດທິມະນຸດໄດ້
ຍືນຍັນຄືນຫຼັກການ ບໍ່ຈຳແນກ ແລະ ບົ່ງໄວ້ວ່າ ມະນຸດທຸກຄົນລ້ວນແຕ່ເກີດ
ມາຢ່າງເສລີ ແລະ ມີຄວາມສະເໝີພາບກັນ ໃນດ້ານສິດ ແລະ ກຽດສັກສີ
ແລະ ທຸກຄົນມີສິດ ແລະ ອິດສະລະພາບທຸກຢ່າງ ທີ່ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໂດຍ
ປາສະຈາກການຈຳແນກໃດໆ ໂດຍສະເພາະກັບທາງເພດ.

ໂດຍຈົດຈຳໄດ້ວ່າ ລັດພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາສາກົນ ວ່າດ້ວຍສິດທິ
ມະນຸດ ມີພັນທະຮັບປະກັນ ສິດສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ ໃນການ
ໄດ້ຮັບສິດທິ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ, ລັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແລະ
ສິດທິດ້ານພົນລະເຮືອນ ແລະ ການເມືອງ,

ໂດຍເຫັນວ່າ ສົນທິສັນຍາສາກົນ ທີ່ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບທາງ
ດ້ານສິດທິລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງເອົາພາຍໃຕ້ການອຸປະຖຳຂອງ
ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ຂອງບັນດາອົງການວິຊາສະເພາະ,

ໂດຍຈົດຈຳອີກວ່າ ບັນດາຍັດຕິ, ຖະແຫຼງການ ແລະ ຂໍ້ສະເໜີແນະ ທີ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ອົງການວິຊາສະເພາະຮັບຮອງເອົາ ເພື່ອ ສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບດ້ານສິດທິ ລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ;

ດ້ວຍຄວາມຫວ່າງໃຍວ່າ ເຖິງຈະມີເອກະສານດ້ານກົດໝາຍເຫຼົ່ານີ້ກໍ່ ຕາມແຕ່ການຈຳແນກແມ່ຍິງ ກໍຍັງສືບຕໍ່ມີຢູ່ຢ່າງໜັກໜ່ວງ.

ໂດຍຄຳນຶງໄດ້ວ່າ ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແມ່ນລະເມີດຫຼັກການແຫ່ງ ຄວາມສະເໝີພາບທາງດ້ານສິດທິ ແລະ ຄວາມເຄົາລົບນັບຖືກຽດສັກສີ ຂອງ ຄວາມເປັນມະນຸດນັ້ນເປັນອຸປະສັກໃຫ້ແກ່ແມ່ຍິງໃນການປະກອບສ່ວນເຄື່ອນ ໄຫວໃນຊີວິດດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງ ປະເທດຕົນ ໃນເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນກັບເພດຊາຍ, ເປັນການຖ່ວງດຶງຄວາມ ຢູ່ດີ-ກິນດີຂອງສັງຄົມ ແລະ ຄອບຄົວ ແລະ ກົດກັ້ນແມ່ຍິງໃນການຮັບໃຊ້ ປະເທດຂອງຕົນ ແລະ ມວນມະນຸດຈົນສຸດຄວາມສາມາດຂອງພວກເຂົາ.

ດ້ວຍຄວາມຫວ່າງໃຍວ່າ ໃນສະພາບຄວາມຍາກຈົນນັ້ນ ແມ່ຍິງຈະມີ ເງື່ອນໄຂໜ້ອຍທີ່ສຸດໃນການຮັບອາຫານ, ການປົນປົວສຸຂະພາບ, ການສຶກ ສາ, ການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ກາລະໂອກາດໄດ້ຮັບວຽກເຮັດງານທຳ ແລະ ການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການອື່ນໆ;

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ການສ້າງລະບຽບເສດຖະກິດສາກົນໃໝ່ ບົນພື້ນ ຖານຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ຄວາມຍຸຕິທຳນັ້ນ ຈະປະກອບສ່ວນຢ່າງໃຫຍ່ ຫຼວງ ເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍຍຳວ່າ ການລົບລ້າງລະບອບ ອາປາເທດ, ທຸກຮູບການຂອງ ລັດທິແບ່ງແຍກເຊື້ອຊາດ, ການຈຳແນກເຊື້ອຊາດ, ລັດທິລ່າເມືອງຂຶ້ນ, ລັດທິ ລ່າເມືອງຂຶ້ນແບບໃໝ່, ການຮຸກຮານ, ການຍຶດຄອງ ແລະ ການຄອບງຳ ຂອງຕ່າງປະເທດ, ການແຊກແຊງເຂົ້າໃນວຽກງານພາຍໃນ ຂອງລັດອື່ນນັ້ນ ມີຄວາມຈຳເປັນຢ່າງຍິ່ງຕໍ່ການຊົມໃຊ້ສິດຢ່າງເຕັມສ່ວນຂອງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍຍືນຍັນວ່າ ການເພີ່ມທະວີ ສັນຕິພາບ ແລະ ຄວາມໝັ້ນຄົງ ສາກົນ, ການຜ່ອນຄາຍຄວາມເຄັ່ງຕຶງ ລະຫວ່າງປະເທດ, ການຮ່ວມມືກັນ ລະຫວ່າງລັດ ໂດຍບໍ່ຈຳແນກລະບອບສັງຄົມ ແລະ ເສດຖະກິດ, ການຫຼຸດ ຜ່ອນອາວຸດແບບທົ່ວໄປ ແລະ ແບບສິ້ນເຊີງ, ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນການຫຼຸດ ຜ່ອນອາວຸດນິວເຄຼຍ ພາຍໃຕ້ການກວດກາຢ່າງເຂັ້ມງວດ ແລະ ມີປະສິດທິ ພາບ ຂອງສາກົນ, ການຍືນຍັນເຖິງຫຼັກການແຫ່ງຄວາມຍຸຕິທຳ, ສະເໝີພາບ ແລະ ຕ່າງຝ່າຍຕ່າງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ໃນການພົວພັນ ລະຫວ່າງປະເທດ ແລະ ການປະຕິບັດສິດ ຕັດສິນບັນຫາດ້ວຍຕົນເອງ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບ ເອກະລາດ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຕົກຢູ່ໃຕ້ການຄອບງຳຂອງພວກລ່າເມືອງຂຶ້ນ ແລະ ການຍຶດຄອງຂອງຕ່າງຊາດ, ພ້ອມທັງການເຄົາລົບອະທິປະໄຕແຫ່ງ ຊາດ ແລະ ຜືນແຜ່ນດິນອັນຄົບຖ້ວນນັ້ນ ຈະສົ່ງເສີມການພັດທະນາ ແລະ ຄວາມກ້າວໜ້າທາງສັງຄົມ ແລະ ຈາກນັ້ນກໍຈະປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການ ສ້າງຄວາມສະເໝີພາບອັນເຕັມສ່ວນລະຫວ່າງ ຍິງ-ຊາຍ;

ໂດຍເຊື່ອໝັ້ນວ່າ ການພັດທະນາຢ່າງເຕັມສ່ວນ ແລະ ຄົບຖ້ວນ ຂອງປະເທດໜຶ່ງ, ຄວາມຢູ່ດີ-ກິນດີ ຂອງໂລກ ແລະ ອຸດົມຄະຕິສັນຕິພາບ ນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຂົ້າຮ່ວມຂອງແມ່ຍິງຫຼາຍທີ່ສຸດດ້ວຍເງື່ອນໄຂທີ່ສະ ເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ໃນທຸກຂົງເຂດວຽກງານ;

ໂດຍຄຳນຶງເຖິງ ຄວາມສຳຄັນຂອງການປະກອບສ່ວນອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ຂອງແມ່ຍິງເຂົ້າຢູ່ໃນຄວາມຢູ່ດີ-ກິນດີ ຂອງຄອບຄົວ ແລະ ໃນການພັດທະ ນາສັງຄົມ ເຊິ່ງຜ່ານມາບໍ່ໄດ້ຖືກຍອມຮັບນັບຖືຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ຄວາມສຳຄັນ ທາງດ້ານສັງຄົມ ຂອງຄວາມເປັນແມ່ ແລະ ບົດບາດຂອງພໍ່ແມ່ ໃນຄອບຄົວ ແລະ ໃນການລ້ຽງດູລູກ ແລະ ເຫັນໄດ້ວ່າ ບົດບາດຂອງແມ່ຍິງ ໃນການໃຫ້ ກຳເນີດນັ້ນບໍ່ຄວນເປັນພື້ນຖານ ຂອງການຈຳແນກ ແຕ່ເຫັນວ່າ ການລ້ຽງ ລູກນັ້ນ ຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ແລະ ທົ່ວສັງຄົມ;

ໂດຍຮູ້ສຶກໄດ້ວ່າ ບົດບາດແບບເກົ່າ ຂອງທັງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ຢູ່ໃນ ຄອບຄົວ ແລະ ສັງຄົມຈະຕ້ອງມີການປ່ຽນແປງ ເພື່ອບັນລຸເຖິງຄວາມສະ ເໝີພາບ ຢ່າງເຕັມສ່ວນລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ;

ໂດຍຕັດສິນໃຈວ່າ ຈະປະຕິບັດບັນດາໜ້າການ ທີ່ລະບຸໄວ້ໃນຖະແຫຼງ ການ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ເພື່ອຈຸດ ປະສົງດັ່ງກ່າວນັ້ນ ຈຶ່ງໄດ້ຕັດສິນໃຈເອົາ ມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການ ກຳຈັດການຈຳແນກ ແລະ ການສະແດງອອກໃນທຸກຮູບການ.

ລັດພາຄືຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈຶ່ງໄດ້ຕົກລົງກັນດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

ພາກທີ I

ມາດຕາ 1

ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຄຳວ່າ “ການຈຳແນກຕໍ່ ແມ່ຍິງ” ໝາຍເຖິງທຸກການແບ່ງແຍກ, ການກົດກັນບໍ່ໃຫ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຫຼື ການ ຈຳກັດໂດຍເຫດຜົນທາງເພດ, ຊຶ່ງມີຜົນ ຫຼື ມີຈຸດປະສົງແຕະຕ້ອງ ຫຼື ປະຕິເສດການຮັບຮູ້, ການຊົມໃຊ້ ຫຼື ການປະຕິບັດສິດທິມະນຸດ ແລະ ອິດ ສະຫຼະພາບພື້ນຖານຂອງແມ່ຍິງ ໃນດ້ານການເມືອງ, ເສດຖະກິດ, ສັງຄົມ, ວັດທະນະທຳ, ພົນລະເຮືອນ ແລະ ດ້ານອື່ນໆ ໂດຍບໍ່ຖືວ່າຈະເປັນໂສດ ຫຼື ບໍ່ກໍ່ຕາມ ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ.

ມາດຕາ 2

ລັດພາຄືກ່າວປະນາມການຈຳແນກແມ່ຍິງໃນທຸກຮູບການ, ເຫັນດີຕໍ່ ເນີນນະໂຍບາຍລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ດ້ວຍທຸກວິທີທີ່ເໝາະ ສົມໂດຍໄວ, ເພື່ອຈຸດປະສົງດັ່ງກ່າວນີ້ລັດພາຄື ຮັບວ່າຈະ:

(ກ) ບັນຍັດໜ້າການ ແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ

ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ

ໄວ້ໃນລັດຖະທຳມະນູນແຫ່ງຊາດຂອງຕົນ ຫຼື ໃນນິຕິກຳທີ່ເໝາະສົມ ຖ້າວ່າ ບັນດາກົດໝາຍດັ່ງກ່າວບໍ່ທັນໄດ້ລະບຸໄວ້ ແລະ ຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະຕິບັດ ຫຼັກການນີ້ໃນພາກຕົວຈິງ, ໂດຍຜ່ານກົດໝາຍ ແລະ ວິທີການອື່ນໆທີ່ເໝາະ ສົມ;

(ຂ). ເອົາມາດຕະການນິຕິບັນຍັດ ແລະ ມາດຕາການອື່ນໆ ທີ່ເໝາະສົມ ລວມທັງການລົງໂທດໃນເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ເພື່ອເກືອດຫ້າມທຸກ ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ;

(ຄ). ສ້າງໃຫ້ມີການປົກປ້ອງສິດທິຂອງແມ່ຍິງ ດ້ວຍກົດໝາຍ ບົນພື້ນ ຖານຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ແລະ ຮັບປະກັນການປົກປ້ອງແມ່ຍິງ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ ຕ້ານການກະທຳແບບຈຳແນກທຸກຢ່າງ ໂດຍຜ່ານສານ ຍຸຕິທຳແຫ່ງຊາດ ແລະ ສະຖາບັນອື່ນໆ ຂອງລັດ ທີ່ມີສິດອຳນາດຕັດສິນ;

(ງ). ບໍ່ມີການກະທຳໃດໆ ຫຼື ພຶດຕິກຳໃດໆ ທີ່ຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ແລະ ຈະຮັບປະກັນວ່າບັນດາອົງການ ແລະ ສະຖາບັນຂອງລັດຈະຕ້ອງ ເຄື່ອນໄຫວໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມພັນທະເຫຼົ່ານີ້;

(ຈ). ເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ ແມ່ຍິງຈະເປັນຂອງບຸກຄົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງ ຫຼື ວິສາຫະກິດໃດກໍ່ຕາມ;

(ສ). ເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ, ລວມທັງການອອກກົດໝາຍ, ເພື່ອດັດແກ້ ຫຼື ລົບລ້າງກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ພຶດຕິກຳຕ່າງໆ ທີ່ມີຢູ່ຊຶ່ງເປັນການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ;

(ຊ). ລົບລ້າງທຸກຂໍ້ບັນຍັດ ທາງດ້ານອາຍຸຊຶ່ງເປັນການຈຳແນກຕໍ່ ແມ່ຍິງ.

ມາດຕາ 3

ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມໃນທຸກດ້ານ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນດ້ານການເມືອງ, ສັງຄົມ, ເສດຖະກິດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ລວມທັງມາດຕະການດ້ານນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາ ແລະ ສົ່ງເສີມຄວາມກ້າວໜ້າຂອງແມ່ຍິງ ຢ່າງເຕັມສ່ວນ, ເພື່ອຄຳປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າໄດ້ປະຕິບັດ ແລະ ຊົມໃຊ້ສິດທິມະນຸດ ແລະ ອິດສະຫຼະພາບບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ກັບເພດຊາຍ.

ມາດຕາ 4

1. ການທີ່ລັດພາຄີ ເອົາມາດຕາການພິເສດຊົ່ວຄາວ ແນໃສ່ເລັ່ງລັດສົ່ງເສີມການຮັບຮູ້ສະຖານະພາບແຫ່ງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການຈຳແນກຕາມທີ່ໄດ້ນິຍາມໄວ້ ຢູ່ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ແຕ່ວ່າໃນວິທີທາງໃດກໍ່ຕາມ ຈະຕ້ອງບໍ່ກໍ່ໃຫ້ມີເຫດຜົນຕາມມາ ຄືການຮັກ ສາມາດຕະຖານທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບ ຫລື ມີລັກສະນະແຕກຕ່າງ. ມາດຕະການເຫຼົ່ານີ້ ຈະບໍ່ຖືກຮັກສາໄວ້ຕໍ່ໄປໃນເມື່ອເປົ້າໝາຍ ຂອງຄວາມສະເໝີພາບດ້ານໂອກາດ ແລະ ການປະຕິບັດນັ້ນໄດ້ບັນລຸເຖິງຄວາມສຳເລັດແລ້ວ.
2. ການທີ່ລັດພາຄີ ເອົາມາດຕະການພິເສດ, ລວມທັງມາດຕະການ ທີ່ບັນຈຸໄວ້ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ທີ່ແນໃສ່ປົກປ້ອງຄວາມເປັນແມ່ນັ້ນ ຈະບໍ່ຖືວ່າເປັນການຈຳແນກ.

ມາດຕາ 5

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອ:

- (ກ). ເພື່ອດັດແກ້ຮູບການ ແລະ ແບບຢ່າງມາລະຍາດສັງຄົມ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງທັງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໂດຍແນໃສ່ເພື່ອຈຳກັດຄວາມອັກຄະຕິ,

ຮີດຄອງປະເພນີ ແລະ ການປະພຶດອື່ນໆ ທີ່ເກີດມາຈາກພື້ນຖານຄວາມຄິດ ທີ່ຖືຕໍາຖືສູງລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ຫຼື ບົດບາດແບບຕາຍຕົວຂອງທັງສອງເພດ;

(ຂ). ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ການສຶກສາອົບຮົມໃນຄອບຄົວ ຊ່ວຍໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ຢ່າງຖືກຕ້ອງບົດບາດເປັນແມ່ ໃນໜ້າທີ່ດ້ານສັງຄົມອັນໜຶ່ງ ແລະ ເຮັດໃຫ້ ຮັບຮູ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຮ່ວມກັນ ລະຫວ່າງ ຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນການລ້ຽງດູ ລູກ ແລະ ພັດທະນາສິ່ງເສີມລູກຂອງຕົນ, ເຊິ່ງເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າຄວາມ ເອົາໃຈໃສ່ອັນພື້ນຖານ ແມ່ນເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກໃນທຸກກໍລະນີ.

ມາດຕາ 6

ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ລວມທັງນິຕິ ບັນຍັດ ເພື່ອປາບປາມທຸກຮູບການຄ້າຂາຍ ແລະ ການຂຸດຮີດແມ່ຍິງ ຈາກ ການເປັນໂສເພນີ ຂອງເຂົາເຈົ້າ.

ພາກທີ II

ມາດຕາ 7

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການ ຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊີວິດການເມືອງ ແລະ ຊີວິດທາງລັດຖະການ ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງມີສິດເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

(ກ). ລົງຄະແນນສຽງໃນທຸກການເລືອກຕັ້ງ ແລະ ການລົງປະຊາມະຕິ ພ້ອມທັງມີສິດ ສະໝັກຮັບເລືອກຕັ້ງ ເຂົ້າໃນອົງການທີ່ມາຈາກການເລືອກຕັ້ງ ຂອງປະຊາຊົນ;

(ຂ). ເຂົ້າຮ່ວມໃນການກຳນົດ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຂອງລັດຖະບານ, ເຂົ້າຮັບຕໍາແໜ່ງທາງລັດຖະບານ ແລະ ປະຕິບັດທຸກໜ້າ ທີ່ລັດຖະການ ໃນທຸກລະດັບຂອງອົງການບໍລິຫານລັດ;

(ຄ). ເຂົ້າຮ່ວມໃນທຸກອົງການຈັດຕັ້ງ ແລະ ສະມາຄົມ ທີ່ບໍ່ແມ່ນຂອງ ລັດຖະບານ ຊຶ່ງກ່ຽວຂ້ອງກັບຊີວິດສັງຄົມ ແລະ ການເມືອງຂອງປະເທດ.

ມາດຕາ 8

ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ແມ່ຍິງ ມີໂອກາດຢ່າງເທົ່າທຽມກັບເພດຊາຍ ແລະ ປາສະຈາກການ ຈຳແນກໃດໆ ໃນການເປັນຜູ້ຕາງໜ້າລັດຖະບານຂອງຕົນຢູ່ໃນເວທີສາກົນ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ.

ມາດຕາ 9

1. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງ ມີຄວາມສະເໝີພາບ ກັບເພດຊາຍ ໃນການເອົາ ສັນຊາດ, ການປ່ຽນ ຫຼື ການຮັກສາສັນຊາດ ຂອງເຂົາ ເຈົ້າ. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ ໂດຍສະເພາະຢ່າງຍິ່ງ ບໍ່ໃຫ້ການ ສົມລົດກັບຄົນຕ່າງຊາດ ຫຼື ການປ່ຽນສັນຊາດຂອງຜົວ ໃນໄລຍະສົມ ລົດເຮັດໃຫ້ມີການປ່ຽນແປງສັນຊາດເມຍ ຢ່າງອັດຕະໂນມັດ, ເຮັດໃຫ້ ຜູ້ກ່ຽວເປັນຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ຫຼື ບັງຄັບໃຫ້ຜູ້ກ່ຽວຮັບເອົາສັນຊາດຂອງຜົວ.
2. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງ ສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ໃນການ ເລືອກສັນຊາດຂອງລູກ.

ພາກທີ III

ມາດຕາ 10

ລັດພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການ ຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງແນ່ໃສ່ຮັບປະກັນໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ມີສິດສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍ ໃນດ້ານການສຶກສາ ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນເພື່ອຮັບປະກັນ:

ສົນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ

(ກ). ໃນເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນ, ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການແນະນຳກ່ຽວກັບ ອາຊີບ ແລະ ວິຊາຊີບ, ໄດ້ເຂົ້າຮັບການສຶກສາ ແລະ ຮັບໃບປະກາດສະນີ ຍະບັດ ໃນສະຖາບັນການສຶກສາທຸກປະເພດ ທັງຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ ແລະ ເຂດຕົວ ເມືອງ ຄວາມສະເໝີພາບນີ້ ຈະຕ້ອງຖືກຮັບປະກັນຢູ່ໃນໂຮງຮຽນ ຂັ້ນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ຂັ້ນອະນຸບານສຶກສາ, ສາມັນສຶກສາ, ການຊ່າງ, ອາຊີວະ ສຶກສາ ແລະ ການສຶກສາ ດ້ານວິຊາການຊ່າງຊັ້ນສູງ ກໍ່ຄືຢູ່ໂຮງຮຽນຝຶກ ອົບຮົມວິຊາຊີບທຸກປະເພດ;

(ຂ). ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການສຶກສາໃນຫຼັກສູດອັນດຽວກັນ, ການສອບເສັງອັນ ດຽວກັນ, ຈາກຄູອາຈານ ທີ່ມີຄວາມສາມາດລະດັບມາດຕະຖານດຽວກັນ ແລະ ໃນຕຶກໂຮງຮຽນດຽວກັນ ແລະ ດ້ວຍອຸປະກອນການສິດສອນ ທີ່ມີຄຸນ ນະພາບ ອັນດຽວກັນ;

(ຄ). ການກຳຈັດຄວາມຄິດເກົ່າແບບຕາຍຕົວ ກ່ຽວກັບບົດບາດຂອງ ຍິງ ແລະ ຊາຍຢູ່ໃນທຸກລະດັບ ແລະ ໃນທຸກຮູບການສຶກສາ ໂດຍຊຸກຍູ້ ໃຫ້ ມີການສຶກສາຮ່ວມກັນ ແລະ ການສຶກສາປະເພດອື່ນໆ ເຊິ່ງຈະຊ່ວຍໃຫ້ບັນລຸ ເຖິງເປົ້າ ໝາຍດັ່ງກ່າວນີ້ ແລະ ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນດ້ວຍການ ດັດແປງປຶ້ມຕຳລາ, ໂຄງການສິດສອນ ພ້ອມດ້ວຍ ການປັບປຸງວິທີສິດສອນ;

(ງ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນ ແກ່ແມ່ຍິງ ໃນການຮັບທຶນການສຶກສາ ແລະ ເງິນອຸດໜູນການສຶກສາອື່ນໆ;

(ຈ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນ ແກ່ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມໃນໂຄງການຕ່າງໆ ໃນການສືບຕໍ່ການສຶກສາ ລວມທັງໂຄງການ ປະຊາສຶກສາ ແລະ ບຳລຸງ ວິຊາຊີບໂດຍສະເພາະແລ້ວແມ່ນໂຄງການທີ່ແນໃສ່ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມແຕກຕ່າງ ດ້ານລະດັບການສຶກສາ ລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ໃນເວລາອັນໄວເທົ່າທີ່ ເປັນໄປໄດ້;

(ສ). ການຫຼຸດຜ່ອນອັດຕາ ການອອກໂຮງຮຽນ ຂອງເດັກຍິງ ແລະ ການສ້າງໂຄງການ ການສຶກສາສຳລັບແມ່ຍິງ ທີ່ໄດ້ອອກໂຮງຮຽນກ່ອນຈົບການສຶກສາ;

(ຂ). ໃຫ້ໂອກາດອັນດຽວກັນແກ່ແມ່ຍິງ ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ຢ່າງທ້າວທັນໃນການກິລາ ແລະ ກາຍຍະສຶກສາ;

(ຍ). ການໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການສຶກສາສະເພາະ ເພື່ອຊ່ວຍໃຫ້ແກ່ການແນະນຳ ໃນການຮັກສາສຸຂະພາບ ແລະ ເບິ່ງແຍງຄວາມຢູ່ດີກິນດີຂອງຄອບຄົວ, ລວມທັງຂ່າວສານ ແລະ ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການວາງແຜນຄອບຄົວ.

ມາດຕາ 11

1. ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອກຳຈັດການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນການປະກອບວຽກເຮັດງານທຳ ທັງນີ້ກໍ່ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ ມີສິດອັນດຽວກັນກັບເພດຊາຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

(ກ). ສິດເຮັດວຽກງານອັນເປັນສິດທີ່ຂາດບໍ່ໄດ້ ຂອງມະນຸດທຸກຄົນ;

(ຂ). ສິດໄດ້ຮັບໂອກາດອັນດຽວກັນ, ໃນການປະກອບວຽກເຮັດງານທຳ, ລວມທັງເງື່ອນໄຂອັນດຽວກັນ ໃນການຖືກຄັດເລືອກເອົາເຂົ້າເຮັດວຽກງານ;

(ຄ). ສິດໃນການເລືອກວິຊາຊີບ ແລະ ວຽກເຮັດງານທຳ, ສິດເລື່ອນຊັ້ນ, ສິດໃນຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ເງື່ອນໄຂສະດວກໃນການຮັບໃຊ້ວຽກງານ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບການຝຶກອົບຮົມ ແລະ ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາຊີບ, ລວມທັງການຝຶກງານ, ການຝຶກອົບຮົມ ວິຊາຊີບຊັ້ນສູງ ແລະ ຍົກລະດັບ;

(໘). ສິດໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ເງິນອຸດໜູນອື່ນໆ ຢ່າງສະເໝີພາບ ແລະ ສິດໄດ້ຮັບການປະຕິບັດແບບດຽວກັນ ໃນໜ້າທີ່ວຽກງານເທົ່າທຽມກັນ, ທັງໄດ້ຮັບຄວາມສະເໝີພາບ ໃນການຕີລາຄາຄຸນນະພາບ ຂອງວຽກງານ;

(ຈ). ສິດໄດ້ຮັບການປະກັນໄພສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ ໃນກໍລະນີ ອອກບໍານານ, ຫວ່າງງານ, ເຈັບປ່ວຍ, ເສຍອົງຄະ ແລະ ໄວຊະລາ ແລະ ການຂາດຄວາມສາມາດໃນການອອກແຮງງານ, ພ້ອມດ້ວຍສິດລາພັກ ໂດຍ ໄດ້ຮັບເງິນເດືອນ;

ສ). ສິດໄດ້ຮັບການປົນປົວສຸຂະພາບ ແລະ ເງື່ອນໄຂເຮັດວຽກທີ່ມີຄວາມ ປອດໄພ, ລວມທັງການປົກປ້ອງແມ່ຍິງບໍ່ໃຫ້ສູນເສຍຄວາມສາມາດ ໃນການ ໃຫ້ ກຳເນີດແກ່ເດັກ.

2. ເພື່ອສະກັດກັ້ນການຈຳແນກແມ່ຍິງ ຍ້ອນເຫດຜົນດ້ານສົມລົດ ຫຼື ເຫດຜົນຂອງຄວາມເປັນແມ່ ແລະ ເພື່ອຮັບປະກັນສິດເຮັດວຽກຂອງເຂົາ ເຈົ້າ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ, ລັດພາຄືຈະຕ້ອງເອົາມາດຕະການທີ່ເໝາະ ສົມດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

(ກ). ໂດຍມີການວາງມາດຕະການລົງໂທດ, ຫ້າມໄລ່ແມ່ຍິງອອກຈາກການ ຍ້ອນຖືພາ ຫຼື ລາພັກເພື່ອເກີດລູກ ແລະ ເຫດຜົນດ້ານການສົມລົດ;

(ຂ). ປະກາດນຳໃຊ້ລະບອບການລາພັກເກີດລູກ ໂດຍບໍ່ຕັດເງິນເດືອນ ຫຼື ໄດ້ຮັບເງິນອຸດໜູນດ້ານສັງຄົມ ທີ່ເໝາະສົມ ໂດຍປາສະຈາກການສູນເສຍ ວຽກງານ, ຄວາມອາວຸໂສ ຫຼື ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານສັງຄົມ;

(ຄ). ຊຸກຍູ້ໃຫ້ມີການສະໜອງ ການບໍລິການສັງຄົມ ທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອຊ່ວຍ ເຫຼືອພໍ່ແມ່ ໃຫ້ສາມາດເຮັດຫຼືອນພັນທະໃນຄອບຄົວ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດ ຊອບຕໍ່ໜ້າທີ່ວຽກງານ ແລະ ສາມາດປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນຊີວິດ-ສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ລັດຕ້ອງສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ພັດທະນາຕາ ໜ່າງສູນ ລ້ຽງເດັກ;

(໑). ໃຫ້ການປົກປ້ອງພິເສດແກ່ແມ່ຍິງ ໃນໄລຍະການຖືພາ ຢູ່ໃນຂົງເຂດ ວຽກງານທີ່ມີຄວາມອັນຕະລາຍ.

3. ລະບຽບກົດໝາຍປົກປ້ອງ ຊຶ່ງພົວພັນກັບບັນຫາ ທີ່ບົ່ງໄວ້ ໃນມາດຕານີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການທົບທວນຢ່າງເປັນໄລຍະ ຕາມການຂະຫຍາຍຕົວ ດ້ານວິ ທະຍາສາດ ແລະ ເຕັກໂນໂລຢີ ແລະ ຈະຕ້ອງດັດແກ້ຄືນໃໝ່, ລົບລ້າງ ຫຼື ຕໍ່ ອາຍຸຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 12

_____ ບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ ລັດ ພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມເພື່ອລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳ ແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຂົງເຂດການຮັກສາສຸຂະພາບເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງ ໄດ້ ຮັບການບໍລິການດ້ານການປິ່ນປົວສຸຂະພາບຊຶ່ງລວມທັງ ການວາງແຜນຄອບ ຄົວ.

ເຖິງຈະມີຂັ້ນຍັດຂອງ ວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ແລ້ວກໍຕາມ, ລັດ ພາຄີ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ຮັບການດູແລ ທີ່ເໝາະສົມໃນເລລາ ຖືພາ, ຄອດລູກ ແລະ ໄລຍະຫຼັງຄອດ, ເມື່ອຈຳເປັນ, ກໍ່ໃຫ້ການເບິ່ງແຍງ ແບບບໍ່ໄດ້ເສຍຄ່າ, ພ້ອມທັງການໃຫ້ອາຫານທີ່ພຽງພໍຕະຫຼອດໄລຍະການ ຖືພາ ແລະ ການລ້ຽງລູກດ້ວຍນ້ຳນົມແມ່.

ມາດຕາ 13

ບົນພື້ນຖານຂອງຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ ຊາຍ, ລັດ ພາຄີຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳ ແນກຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຊີວິດດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ໂດຍສະເພາະແມ່ນ:

- (ກ). ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສຳລັບຄອບຄົວ;
- (ຂ). ສິດໄດ້ຮັບເງິນກູ້ຈາກທະນາຄານ, ເງິນຈຳນອງ ແລະ ຮູບການສິນ

ສິນທິສັນຍາ ວ່າດ້ວຍການລົບລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ

ເຊື່ອອື່ນໆ;

(ຄ). ສິດເຂົ້າຮ່ວມການເຄື່ອນໄຫວດ້ານການພັກຜ່ອນຢ່ອນອາລົມ, ກິລາ ແລະ ຊີວິດວັດທະນະທຳຮອບດ້ານ.

ມາດຕາ 14

ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງບັນຫາຄວາມຫຍຸ້ງຍາກສະເພາະຂອງ ແມ່ຍິງຊົນນະບົດ ແລະ ບົດບາດສຳຄັນຂອງເຂົາເຈົ້າ ໃນການຕໍ່ສູ້ເພື່ອເອົາ ຊີວິດລອດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຂອງຄອບຄົວ, ລວມທັງວຽກງານ ຢູ່ໃນຂະ ແໜງການເສດຖະກິດທີ່ບໍ່ສ້າງລາຍໄດ້ເປັນເງິນຕາ ແລະ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກ ມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຮັບປະກັນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ບັນຍັດ ຂອງ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຕໍ່ແມ່ຍິງໃນຂົງເຂດຊົນນະບົດ.

ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການ ທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລົບລ້າງ ທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງຢູ່ໃນເຂດຊົນນະບົດ. ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີ ພາບລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ, ລັດພາຄີຈະຕ້ອງຮັບປະກັນໃຫ້ແມ່ຍິງໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະ ໂດຍສະ ເພາະແລ້ວແມ່ນ ຈະຕ້ອງຮັບປະກັນ:

(ກ). ສິດເຂົ້າຮ່ວມໃນການສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນພັດທະນາທຸກ ລະດັບ;

(ຂ). ສິດຊົມໃຊ້ສິ່ງອຸປະກອນວຍຄວາມສະດວກທາງດ້ານການຮັກສາ ສຸຂະພາບທີ່ເໝາະສົມ, ລວມທັງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ຄຳປຶກສາ ແລະ ການ ບໍລິການໃນຂົງເຂດການວາງແຜນຄອບຄົວ;

(ຄ). ສິດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດໂດຍກົງ ຈາກໂຄງການປະກັນໄພສັງຄົມ;

(ງ). ສິດໄດ້ຮັບການອົບຮົມ ແລະ ການສຶກສາໃນທຸກຮູບການ, ທັງໃນ ລະບົບ ແລະ ນອກລະບົບ, ລວມທັງປະຊາສຶກສາ ແລະ ການບຳລຸງວິຊາ

ອາຊີບ. ນອກຈາກນັ້ນກໍໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດການສຶກສາສຳລັບຊຸມຊົນ ແລະ ການຂະຫຍາຍ ການບໍລິການ ການສຶກສາຕ່າງໆ, ເພື່ອແນໃສ່ຍົກລະດັບ ຄວາມ ຊຳນິຊຳນານທາງດ້ານເຕັກນິກ;

(ຈ). ສິດຈັດຕັ້ງໜ່ວຍຊ່ວຍເຫຼືອຕົນເອງ ແລະ ສະຫະກອນ ເພື່ອແມ່ຍິງ ມີໂອກາດສະເໝີພາບດ້ານເສດຖະກິດໂດຍຜ່ານການປະກອບວຽກເຮັດງານ ທຳ ຫຼື ການປະກອບກິດຈະການສ່ວນຕົວ;

(ສ). ສິດເຂົ້າຮ່ວມທຸກໆການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຊຸມຊົນ;

(ຊ). ສິດໄດ້ຮັບສິນເຊື່ອ ແລະ ເງິນກູ້ສຳລັບການກະສິກຳ, ສິ່ງອຳນວຍ ຄວາມສະດວກດ້ານການຕະຫຼາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ປະຕິ ບັດເທົ່າທຽມກັນ ໃນການປະຕິຮູບທີ່ດິນ ແລະ ການກະເສດ, ລວມທັງ ໂຄງການຈັດສັນທີ່ຢູ່ທຳກິນຄືນໃໝ່;

(ຍ). ສິດໄດ້ຮັບເງື່ອນໄຂການດຳລົງຊີວິດທີ່ດີ, ໂດຍສະເພາະແລ້ວ ແມ່ນ ໃນສ່ວນທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານຈັດສັນເຄຫາສະຖານ. ການອະນາໄມ, ການສະໜອງໄຟຟ້າ ແລະ ນໍ້າປະປາ, ພາຫະນະການຂົນສົ່ງ ແລະ ຄົມມະນາຄົມ.

ພາກທີ IV

ມາດຕາ 15

1. ລັດພາຄີຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງມີຄວາມສະເໝີພາບກັບເພດຊາຍຢູ່ຕໍ່ ໜ້າກົດໝາຍ;
2. ໃນບັນຫາທາງພົນລະເຮືອນ, ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດແກ່ແມ່ຍິງ ມີ ຖານະດ້ານກົດໝາຍອັນດຽວກັນກັບເພດຊາຍ ແລະ ກໍ່ມີໂອກາດໃຊ້ ຖານະດັ່ງກ່າວຄືກັນ ໂດຍສະເພາະແລ້ວລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດສະເໝີ ພາບແກ່ແມ່ຍິງ ໃນການເຮັດສັນຍາ ແລະ ໃນການບໍລິຫານການຄຸ້ມ

ຄອງຊັບສິນ ແລະ ຈະຕ້ອງຖືແມ່ຍິງເປັນບຸກຄົນທີ່ສະເໝີພາບກັບເພດ
ຊາຍໃນ ທຸກຂັ້ນຕອນຂອງການດຳເນີນຄະດີຢູ່ສານ;

3. ລັດພາຄີເຫັນດີວ່າທຸກສັນຍາ ແລະ ເອກະສານຂອງ ເອກະຊົນທັງໝົດ
ທີ່ມີ ຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍ ເຊິ່ງຈຳກັດຖານະດ້ານກົດໝາຍຂອງແມ່ຍິງ
ນັ້ນຈະຕ້ອງຖືວ່າໂມຄະ ແລະ ຖືກລົບລ້າງ;
4. ໃນກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບການສັນຈອນໄປມາ ແລະ ອິດສະລະພາບ
ໃນການເລືອກທີ່ຢູ່ຊົ່ວຕາວ ແລະ ຖາວອນ, ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງໃຫ້ສິດ
ສະເໝີພາບ ລະຫວ່າງຍິງ-ຊາຍ.

ມາດຕາ 16

1. ລັດພາຄີ ຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ເພື່ອລົບລ້າງທຸກຮູບ
ການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ ໃນທຸກບັນຫາທີ່ພົວພັນເຖິງການສົມລົດ ແລະ
ສາຍພົວພັນຄອບຄົວ ແລະ ບົນພື້ນຖານຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງ
ຍິງ-ຊາຍ ໂດຍສະເພາະຈະຕ້ອງຮັບປະກັນສິດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

(ກ). ມີສິດທີ່ອັນດຽວກັນໃນການສົມລົດ;

(ຂ). ມີສິດທີ່ອັນດຽວກັນ ໃນການເລືອກຄູ່ສົມລົດ ຕາມໃຈຊອບ ແລະ
ການສົມລົດຈະມີຂຶ້ນໄດ້ກໍ່ຕໍ່ເມື່ອໄດ້ຮັບການເຫັນດີເຫັນພ້ອມຢ່າງເຕັມສ່ວນ
ແລະ ຄວາມສະໝັກໃຈຂອງທັງຄູ່;

(ຄ). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນ ຕະຫຼອດໄລຍະຢູ່ຮ່ວມ
ກັນ ແລະ ໃນເວລາຢ່າຮ້າງ;

(ງ). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນຕໍ່ລູກໃນຖານະເປັນພໍ່ແມ່
ນຳກັນໂດຍບໍ່ກ່ຽວກັບ ການທີ່ພວກເຂົາໄດ້ແຕ່ງງານນຳກັນແລ້ວ ຫຼື ບໍ່. ໃນ
ທຸກ ກໍລະນີຜົນປະໂຫຍດຂອງລູກ ຕ້ອງສຳຄັນເໝືອນສິ່ງອື່ນໃດ;

(ຈ). ມີສິດຕັດສິນອັນດຽວກັນຢ່າງມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຢ່າງເປັນ ອິດສະຫຼະໃນການກຳນົດຈຳນວນ ແລະ ໄລຍະທ່າງຂອງລູກ ແລະ ມີສິດໄດ້ ຮັບຂ່າວສານຂໍ້ມູນ, ການສຶກສາ ແລະ ວິທີການຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າ ສາມາດໃຊ້ສິດເຫຼົ່ານີ້ໄດ້;

(ສ). ມີສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບອັນດຽວກັນ ໃນຖານະເປັນຜູ້ດູແລ, ຮັກສາຜົນປະໂຫຍດ ແລະ ປົກຄອງເດັກ ແລະ ໃນການຮັບເອົາເປັນລູກລ້ຽງ ຫຼື ໃນບັນດາສະຖາບັນທີ່ຄ້າຍຄືກັນນີ້ສຳລັບປະເທດທີ່ກຳນົດສິ່ງເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນ ກົດໝາຍແຫ່ງຊາດ; ໃນທຸກກໍລະນີຜົນປະໂຫຍດຂອງເດັກ ຈະຕ້ອງເປັນສິ່ງ ສຳຄັນທີ່ສຸດ;

(ຊ). ໃນຖານະເປັນຄູ່ສົມລົດນຳກັນ ທັງສອງມີສິດເທົ່າທຽມກັນ ໃນການ ເລືອກນາມສະກຸນ, ວິຊາສະເພາະ ແລະ ອາຊີບ;

(ຍ). ຄູ່ສົມລົດ ມີສິດທິຄືກັນ ໃນກຳນົດສິດ, ການຫາ, ການຄຸ້ມຄອງ, ການບໍລິຫານ, ການຊົມໃຊ້ ແລະ ການຕົກລົງກ່ຽວກັບຊັບສິນ, ເຖິງແມ່ນວ່າ ຈະມີການຄິດມູນຄ່າ ຫຼື ບໍ່ກໍຕາມ.

2. ການໝັ້ນ ແລະ ການແຕ່ງງານ ໃຫ້ເດັກຈະບໍ່ມີຜົນທາງດ້ານກົດໝາຍ ແລະ ລັດຈະຕ້ອງເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ລວມທັງມາດຕະການ ທາງດ້ານນິຕິບັນຍັດ ເພື່ອກຳນົດລະອຽດອາຍຸກະສຽນຕໍ່າສຸດຂອງຜູ້ມີສິດ ແຕ່ງງານ ແລະ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ ການຈົດທະບຽນສົມລົດຢູ່ທ້ອງຖານຂອງ ລັດນັ້ນເປັນກົດບັງຄັບ.

ພາກທີ V

ມາດຕາ 17

1. ເພື່ອຈຸດປະສົງ ຂອງການພິຈາລະນາເບິ່ງ ຄວາມກ້າວໜ້າ ໃນການຈັດ ຕັ້ງປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້, ຄະນະກຳມະການວ່າດ້ວຍການລົບ

ລ້າງທຸກຮູບການຈຳແນກຕໍ່ແມ່ຍິງ(ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນວ່າຄະນະກຳມະການ) ຈະ ຕ້ອງໄດ້ຖືກສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຊຶ່ງໃນເວລາສິນທິສັນຍາເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັ້ນ ຈະປະກອບດ້ວຍຊ່ວງຊາວ 18 ຄົນ ທີ່ມີສິນລະທຳ ແລະ ຄວາມ ສາມາດສູງໃນຂົງເຂດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບສິນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ແລະ 23 ຄົນ ຫຼັງຈາກການໃຫ້ສັດຕະຍະບັນ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງລັດ ທີ 35. ລັດພາຄີ ຈະເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ນັ້ນ ຊຶ່ງແມ່ນຊ່ວງຊາວທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງຕົນ ແລະ ຕ້ອງຮັບໃຊ້ ທຳທີ່ ໃນຖານະສ່ວນຕົວ, ໂດຍສະເລັຍຢ່າງເໝາະສົມ ຕາມພູມສາດ, ທັງເປັນຕົວແທນຂອງອະລິຍະທຳ ແລະ ລະບົບກົດໝາຍທີ່ສຳຄັນ ຕ່າງໆ.

2. ສະມາຊິກຄະນະກຳມະການດັ່ງກ່າວ ຈະຕ້ອງເລືອກຕັ້ງດ້ວຍ ການລົງ ຄະແນນສຽງບິດລັບເອົາບຸກຄົນຕາມບັນຊີລາຍຊື່ ທີ່ລັດພາຄີສົ່ງເຂົ້າສະ ໝັກ. ລັດພາຄີສາມາດສົ່ງລາຍຊື່ຜູ້ເຂົ້າ ສະໝັກໄດ້ລັດລະ 1 ຄົນເຊິ່ງ ເປັນພົນລະເມືອງຂອງຕົນ.
3. ການເລືອກຕັ້ງຄັ້ງທຳອິດຈະໄດ້ຈັດຂຶ້ນພາຍໃນ 6 ເດືອນຫຼັງຈາກສິນ ທິສັນຍາສະບັບນີ້ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ຢ່າງຊ້າທີ່ສຸດ 3 ເດືອນກ່ອນການ ເລືອກຕັ້ງແຕ່ລະຄັ້ງ, ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດຈະຕ້ອງສົ່ງ ຈົດໝາຍເຊີນເຖິງ ລັດພາຄີ ເພື່ອໃຫ້ສະເໜີຜູ້ສະໝັກຂອງຕົນພາຍໃນ 2 ເດືອນ. ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຈັດລຽງລາຍຊື່ຕາມ ລຳດັບຕົວອັກສອນໂດຍບອກແຈ້ງລັດພາຄີທີ່ໄດ້ສະເໜີຜູ້ສະໝັກດັ່ງກ່າວ ແລະ ສົ່ງບັນຊີນັ້ນໄປໃຫ້ລັດພາຄີຊາບ;
4. ການເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກຂອງ ຄະນະກຳມະການຈະ ຖືກຈັດຂຶ້ນຢູ່ ໃນ ກອງປະຊຸມລັດພາຄີ ເຊິ່ງຮຽກໂຮມໂດຍ ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະ ປະຊາຊາດ ແລະ ຈັດຂຶ້ນທີ່ສຳນັກ ງານໃຫຍ່ ອົງການສະຫະປະຊາ ຊາດ. ໃນກອງປະຊຸມດັ່ງ ກ່າວໂດຍມີສອງສ່ວນສາມຂອງລັດພາຄີ ເຂົ້າ

ຮ່ວມເປັນ ອົງປະຊຸມນັ້ນ, ບຸກຄົນທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງເຂົ້າ ຢູ່ໃນຄະນະກຳມະການແມ່ນຜູ້ສະໝັກ ທີ່ໄດ້ຮັບຄະແນນສູງຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ເປັນສູງສ່ວນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງຜູ້ຕ່າງໜ້າ ຂອງລັດພາຄີ ທີ່ມີໜ້າເຂົ້າຮ່ວມ ແລະ ລົງຄະແນນສູງໃນກອງປະຊຸມ ດັ່ງກ່າວ;

5. ສະມາຊິກ ຂອງຄະນະກຳມະການຈະຖືກເລືອກຕັ້ງເຂົ້າດຳລົງຕຳແໜ່ງ ຊຸດລະ 4 ປີ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍດີ, ອາຍຸການຂອງກຳມະການ 9 ຄົນທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງ ໃນຄັ້ງທຳອິດນັ້ນຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົບກຳນົດ 2 ປີ; ພາຍຫຼັງການເລືອກຕັ້ງຄັ້ງທຳອິດ, ປະທານຂອງຄະນະກຳມະການຈະເລືອກເອົາສະມາຊິກ 9 ຄົນນີ້ ໂດຍການຈົກສະຫຼາກ;
6. ການເລືອກຕັ້ງເອົາສະມາຊິກຕື່ມອີກ 5 ຄົນຂອງຄະນະກຳມະການນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກຈັດຂຶ້ນຕາມຂັ້ນຍັດຂອງວຽກ 2,3 ແລະ 4 ຂອງມາດຕານີ້, ຫຼັງຈາກມີການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງລັດທີ 35. ອາຍຸ ການຂອງສະມາຊິກເພີ່ມເຕີມ 2 ຄົນທີ່ຖືກເລືອກຕັ້ງໃນໂອກາດນີ້ຈະສິ້ນສຸດລົງເມື່ອຄົບກຳນົດ 2 ປີ, ປະທານຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະເລືອກເອົາສະມາຊິກ 2 ຄົນໂດຍການຈົກສະຫຼາກ;
7. ເພື່ອປ່ຽນແທນຕຳແໜ່ງຫວ່າງ ທີ່ມີຂຶ້ນຜິດປົກກະຕິ, ລັດພາຄີທີ່ມີຊ່ຽວຊານອອກຈາກໜ້າທີ່ເປັນສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການຈະຕ້ອງແຕ່ງຕັ້ງຊ່ຽວຊານຄົນໃໝ່ ທີ່ເປັນພົນລະເມືອງຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະກຳມະການຮັບຮອງເອົາ;
8. ດ້ວຍການເຫັນດີ ຂອງສະມັດຊາໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ, ສະມາຊິກຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບເງິນເດືອນຈາກຄັງງົບປະມານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຕາມເງື່ອນໄຂທີ່ ສະມັດຊາໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະຕົກລົງຕາມຄວາມສຳຄັນ ຂອງໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ;

9. ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະປະກອບພະນັກງານທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ອຸປະກອນອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຄະນະກຳມະທິການ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງຕົນ ຕາມສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ໄດ້ບົ່ງໄວ້ໃຫ້ສຳເລັດ ຢ່າງມີປະສິດທິພາບ.

ມາດຕາ 18

1. ລັດພາຄີ ຮັບປະກັນວ່າຈະສົ່ງບົດລາຍງານ ໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອໃຫ້ຄະນະກຳມະທິການພິຈາລະນາ. ບົດລາຍ ງານດັ່ງກ່າວກ່າວ ຈະລາຍງານ ກ່ຽວກັບມາດຕະການ ດ້ານນິຕິບັນຍັດ, ຕຸລາການ, ບໍລິຫານ ຫຼື ມາດຕະການດ້ານອື່ນໆ ທີ່ຕົນໄດ້ໃຊ້ເພື່ອເຮັດ ໃຫ້ຂັບຍັດ ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ເກີດຜົນ ແລະ ກ່ຽວກັບຄວາມ ຄົບໜ້າໃນການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້:

(ກ). ພາຍໃນໜຶ່ງປີຫຼັງຈາກສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ສຳລັບລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

(ຂ). ຫຼັງຈາກນັ້ນຢ່າງໜ້ອຍແມ່ນທຸກໆ 4 ປີ ແລະ ຕາມການທວງ ຂອງ ຄະນະກຳມະການ.

2. ບົດລາຍງານຈະຊື້ໃຫ້ເຫັນບັນດາປັດໃຈ ແລະ ຄວາມຫຍຸ້ງຍາກທີ່ສົ່ງຜົນ ກະທົບໃສ່ມາດຕະການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະຕາສົນທິສັນຍາສະ ບັບນີ້.

ມາດຕາ 19

1. ຄະນະກຳມະການ ຈະຮັບຮອງເອົາລະບຽບການພາຍໃນຂອງຕົນ;
2. ຄະນະກຳມະການຈະເລືອກເອົາຄະນະປະຈຳຂອງຕົນເຊິ່ງມີອາຍຸການ 2 ປີ.

ມາດຕາ 20

1. ຄະນະກຳມະການ ຈະປະຊຸມກັນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ໃນແຕ່ລະປີໂດຍ ໃຊ້ເວລາບໍ່ເກີນ 2 ອາທິດເພື່ອພິຈາລະນາບົດລາຍງານ ທີ່ຕົນໄດ້ຮັບ ຕາມມາດຕາ 18 ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້;
2. ປົກກະຕິແລ້ວ, ກອງປະຊຸມຕ່າງໆຂອງຄະນະກຳມະການ ຈະຖືກຈັດ ຂຶ້ນຢູ່ສຳນັກງານໃຫຍ່ ອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ຫຼື ຢູ່ສະຖານທີ່ອື່ນ ທີ່ຄະນະກຳມະການເຫັນວ່າສະດວກ.

ມາດຕາ 21

1. ໂດຍຜ່ານສະພາເສດຖະກິດ ແລະ ສັງຄົມ, ຄະນະກຳມະການ ຈະລາຍ ງານປະຈຳປີ ໃຫ້ແກ່ສະມັດຊາໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ກ່ຽວກັບການ ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ ແລະ ອາດຈະໃຫ້ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ຂໍ້ແນະ ນຳທົ່ວໄປ ບົນພື້ນຖານການຄົ້ນຄວ້າ ບັນດາບົດລາຍງານ ແລະ ຂໍ້ມູນ ທີ່ໄດ້ຮັບຈາກລັດພາຄີ. ຂໍ້ສະເໜີ ແລະ ຂໍ້ແນະນຳທົ່ວໄປດັ່ງກ່າວ ຈະ ຕ້ອງຂຽນລົງໃນບົດລາຍງານຂອງ ຄະນະກຳມະການ ພ້ອມດ້ວຍຄຳຄິດ ຄຳເຫັນຕ່າງໆ ຈາກລັດພາຄີ, ຖ້າຫາກມີ;
2. ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະສົ່ງບົດລາຍງານ ຂອງຄະ ນະກຳມະການ ໄປຍັງຄະນະກຳມະທິການ ວ່າດ້ວຍສະຖານະພາບຂອງ ແມ່ຍິງຊາບ.

ມາດຕາ 22

ບັນດາອົງການວິຊາສະເພາະ ມີສິດສົ່ງຜູ້ຕາງໜ້າ ຂອງຕົນໄປຮ່ວມ ພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບການປະຕິບັດຂັ້ນຍັດຕ່າງໆ ຂອງສົນທິສັນຍານີ້ ຊຶ່ງ ນອນຢູ່ໃນຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຕົນ. ຄະນະກຳມະການ

ອາດຈະຂໍໃຫ້ ອົງການວິຊາສະເພາະນັ້ນ ສົ່ງບົດລາຍງານກ່ຽວກັບ ການ
ປະຕິບັດສົນທິສັນຍານີ້ ໃນຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການເຫຼົ່ານັ້ນ
ຮັບຜິດຊອບ.

ພາກທີ VI

ມາດຕາ 23

ບໍ່ມີຂໍ້ບັນຍັດໃດ ໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ທີ່ຈະຂັດແຍ່ງກັບຂໍ້ບັນ
ຍັດທີ່ເໝາະສົມກວ່າໃນການເຮັດໃຫ້ຄວາມສະເໝີພາບລະຫວ່າງຍິງ ແລະ

ຊາຍ ປະກົດຜົນເປັນຈິງເຊິ່ງມີຢູ່:

(ກ). ໃນກົດໝາຍຂອງລັດພາຄີ ຫຼື

(ຂ). ໃນສົນທິສັນຍາ, ສັນຍາ ຫຼື ຂໍ້ຕົກລົງສາກົນອື່ນໆ ທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້
ສໍາລັບລັດດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 24

ລັດພາຄີ ຮັບປະກັນ ຈະເອົາທຸກມາດຕະການທີ່ຈໍາເປັນ ໃນລະດັບ
ຊາດແນໃສ່ເພື່ອບັນລຸການປະຕິບັດສິດທິ ທີ່ໄດ້ຖືກຮັບຮູ້ໃນສົນທິສັນຍາສະ
ບັບນີ້ ໃຫ້ປະກົດເປັນຈິງຢ່າງເຕັມສ່ວນ.

ມາດຕາ 25

1. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະເປີດຮັບເອົາການລົງນາມ ຂອງໝົດທຸກລັດ
2. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຖືກແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ຮັກສາສົນທິ
ສັນຍາສະບັບນີ້

3. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບການໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ. ສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຈະຕ້ອງຍືນຕໍ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ ສະຫະປະຊາຊາດ
4. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເປີດຮັບເອົາການເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີຂອງໝົດທຸກລັດ. ການເຂົ້າຮ່ວມຈະມີຜົນສັກສິດ ດ້ວຍການຍືນສານເຂົ້າຮ່ວມຕໍ່ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ

ມາດຕາ 26

1. ທຸກລັດພາຄີ ມີສິດສະເໜີດັດແກ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ໄດ້ທຸກເວລາໂດຍແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໄປຍັງເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ;
2. ຖ້າເຫັນຈຳເປັນ, ສະມັດຊາໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດ ຈະດຳເນີນບາດກ້າວຕ່າງໆ ເພື່ອຕອບສະໜອງຕາມການສະເໜີດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 27

1. ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນມື້ທີ່ສາມສິບ ນັບແຕ່ມີການຍືນສານໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ສານເຂົ້າຮ່ວມສະບັບທີຊາວ;
2. ສຳລັບລັດໃດທີ່ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ພາຍຫຼັງການຍືນສານສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ສານເຂົ້າຮ່ວມສະບັບທີຊາວນັ້ນ ; ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຈະເລີ່ມມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ ໃນມື້ທີ່ສາມສິບນັບແຕ່ມີການຍືນສານ ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ສານເຂົ້າຮ່ວມຂອງລັດດັ່ງກ່າວນັ້ນ.

ມາດຕາ 28

1. ເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະປະຊາຊາດຈະຕ້ອງໄດ້ຮັບ ແລະ ສົ່ງບົດບັນທຶກຂໍ້ສະຫງວນທີ່ລັດຕ່າງໆ ເຮັດຂຶ້ນ ໃນເວລາໃຫ້ສັດຕະຍາບັນ ຫຼື ສະເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີນັ້ນໄປໃຫ້ລັດອື່ນໆຊາບ.

2. ຂໍສະຫງວນໃດ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບເປົ້າໝາຍ ແລະ ຈຸດປະສົງ ຂອງ ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຈະບໍ່ຖືກອະນຸຍາດໃຫ້ເຮັດໄດ້.
3. ຂໍສະຫງວນຕ່າງໆ ສາມາດຖອນຄືນໄດ້ ໃນທຸກເວລາໂດຍແຈ້ງໄປຍັງ ເລຂາທິການໃຫ່ຍສະຫະປະຊາຊາດ, ຊຶ່ງຈະເປັນຜູ້ແຈ້ງຕໍ່ ໄປໃຫ້ໝົດ ທຸກລັດພາຄີ ຂອງສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ຊາບ. ແຈ້ງການດັ່ງກ່າວຈະມີ ຜົນສັກສິດໃນເມື່ອປະເທດຕ່າງໆໄດ້ຮັບ.

ມາດຕາ 29

1. ທຸກໆຂໍ້ຂັດແຍ່ງລະຫວ່າງລັດພາຄີ ກ່ຽວກັບການຕີຄວາມໝາຍ ຫຼື ການ ໃຊ້ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ເຊິ່ງບໍ່ໄດ້ຖືກແກ້ໄຂດ້ວຍການເຈລະຈານັ້ນ ຈະ ຕ້ອງຖືກສົ່ງໄປແກ້ໄຂດ້ວຍອະນຸຍາໂຕຕຸລາການ ຕາມຄໍາສະເໜີຂອງ ຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ. ຖ້າວ່າພາຍໃນທຶກເດືອນ ນັບແຕ່ມີສະເໜີຂໍໃຫ້ມີການ ແກ້ໄຂ ດ້ວຍອະນຸຍາໂຕຕຸລາການນັ້ນສອງຝ່າຍບໍ່ສາມາດຕົກລົງ ກ່ຽວ ກັບການຈັດຕັ້ງອະນຸຍາໂຕຕຸລາການໄດ້, ຄູ່ກໍລະນີຝ່າຍໜຶ່ງ ສາມາດສົ່ງ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງໄປຍັງສານຍຸຕິທໍາສາກົນ ໂດຍສົ່ງຄໍາຮ້ອງທີ່ສອດຄ່ອງກັບລັດ ທໍາມະນູນຂອງສານດັ່ງກ່າວ.
2. ໃນເວລາລົງນາມ ຫຼື ໃຫ້ສັດຕະຍາບັນແກ່ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ຫຼື ສະ ເໜີເຂົ້າຮ່ວມເປັນພາຄີນັ້ນ ແຕ່ລະລັດພາຄີມີສິດຖະແຫຼງວ່າຕົນບໍ່ຖືກຜູກ ມັດໂດຍວັກທີ 1 ຂອງມາດຕານີ້ລັດພາຄີອື່ນກໍຈະບໍ່ຖືວ່າວັກດັ່ງ ກ່າວ ຜູກມັດລັດທີ່ເຮັດຂໍສະຫງວນນັ້ນ.
3. ລັດພາຄີ ໃດເຮັດຂໍສະຫງວນໂດຍສອດຄ່ອງກັບວັກທີ 2 ຂອງມາດຕາ ນີ້ສາມາດຖອນຂໍສະຫງວນນັ້ນຄືນໄດ້ໃນທຸກເວລາໂດຍແຈ້ງໄປຍັງ ເລຂາ ທິການໃຫ່ຍສະຫະປະຊາຊາດ.

ມາດຕາ 30

ສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້ ເຮັດເປັນພາສາອາຣັບ, ຈີນ, ອັງກິດ, ຝຣັ່ງ ເສດ, ຣັດເຊຍ ແລະ ແອດສະປາຍ ມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ ແລະ ຈະຖືກ ຮັກສາໄວ້ນຳເລຂາທິການໃຫຍ່ສະຫະ ປະຊາຊາດ.

ເພື່ອເປັນຫຼັກຖານ, ບັນດາຜູ້ຕ່າງໜ້າທີ່ໄດ້ຮັບການມອບສິດຢ່າງຖືກ ຕ້ອງຈຶ່ງໄດ້ລົງນາມໃນສົນທິສັນຍາສະບັບນີ້.

CONTENTS
INTRODUCTION
Content and Significance of the Convention
PREAMBLE

<u>PART I</u>	Page
Article 1: Definition of Discrimination.....	3
Article 2: Policy Measures	3
Article 3: Guarantee of Basic Human Rights and Fundamental Freedoms	4
Article 4: Temporary Special Measures	4
Article 5: Sex Role Stereotyping and Prejudice	4
Article 6: Trafficking and Prostitution	5
<u>PART II</u>	
Article 7: Political and Public Life	5
Article 8: Participation at the International Level.....	5
Article 9: Nationality	6
<u>PART III</u>	
Article 10: Education	6
Article 11: Employment	7
Article 12: Healthcare and Family Planning	8
Article 13: Economic and Social Benefits	8
Article 14: Rural Women	8

PART IV

Article 15: Equality before the Law9
Article 16: Marriage and Family Life10

PART V

Article 17: CEDAW Committee.....11
Article 18: Reports of States Parties.....12
Article 19: Rules of Procedure13
Article 20: Committee Meeting13
Article 21: Committee Reports13
Article 22: Role of Specialized Agencies13
Article 23: Effect on Other Treaties13
Article 24: Commitment of States Parties14
Article 25-30: Administration of the Convention.....14-16

**Convention on the Elimination of All Forms
of Discrimination against Women**
Adopted and opened for signature, ratification and accession
By General Assembly resolution 34/180 of 18 December 1979

ENTRY INTO FORCE: 3 September 1981, in accordance with article 27 (1)

THE LAO PEOPLE'S DEMOCRATIC REPUBLIC:

Signature, 17 July 1980: Ratification, 14 August 1981

PREAMBLE

The States Parties to the present Convention,

Noting that the Charter of the United Nations reaffirms faith in fundamental human rights, in the dignity and worth of the human person and in the equal rights of men and women,

Noting that the Universal Declaration of Human Rights affirms the principle of the inadmissibility of discrimination and proclaims that all human beings are born free and equal in dignity and rights and that everyone is entitled to all the rights and freedoms set forth therein, without distinction of any kind, including distinction based on sex,

Noting that the States Parties to the International Covenants on Human Rights have the obligation to ensure the equal rights of men and women to enjoy all economic, social, cultural, civil and political rights,

Considering the international conventions concluded under the auspices of the United Nations and the specialized agencies promoting equality of rights of men and women,

Noting also the resolutions, declarations and recommendations adopted by the United Nations and the specialized agencies promoting equality of rights of men and women,

Concerned, however, that despite these various instruments extensive discrimination against women continues to exist,

Recalling that discrimination against women violates the principles of equality of rights and respect for human dignity, is an obstacle to the participation

of women, on equal terms with men, in the political, social, economic and cultural life of their countries, hampers the growth of the prosperity of society and the family and makes more difficult the full development of the potentialities of women in the service of their countries and of humanity,

Concerned that in situations of poverty women have the least access to food, health, education, training and opportunities for employment and other needs,

Convinced that the establishment of the new international economic order based on equity and justice will contribute significantly towards the promotion of equality between men and women,

Emphasizing that the eradication of apartheid, all forms of racism, racial discrimination, colonialism, neo-colonialism, aggression, foreign occupation and domination and interference in the internal affairs of States is essential to the full enjoyment of the rights of men and women,

Affirming that the strengthening of international peace and security, the relaxation of international tension, mutual co-operation among all States irrespective of their social and economic systems, general and complete disarmament, in particular nuclear disarmament under strict and effective international control, the affirmation of the principles of justice, equality and mutual benefit in relations among countries and the realization of the right of peoples under alien and colonial domination and foreign occupation to self-determination and independence, as well as respect for national sovereignty and territorial integrity, will promote social progress and development and as a consequence will contribute to the attainment of full equality between men and women,

Convinced that the full and complete development of a country, the welfare of the world and the cause of peace require the maximum participation of women on equal terms with men in all fields,

Bearing in mind the great contribution of women to the welfare of the family and to the development of society, so far not fully recognized, the social significance of maternity and the role of both parents in the family and in the upbringing of children, and aware that the role of women in procreation should not be a basis for discrimination but that the upbringing of children requires a sharing of responsibility between men and women and society as

a whole,

Aware that a change in the traditional role of men as well as the role of women in society and in the family is needed to achieve full equality between men and women,

Determined to implement the principles set forth in the Declaration on the Elimination of Discrimination against Women and, for that purpose, to adopt the measures required for the elimination of such discrimination in all its forms and manifestations,

Have agreed on the following:

PART I

Article 1

For the purposes of the present Convention, the term "discrimination against women" shall mean any distinction, exclusion or restriction made on the basis of sex which has the effect or purpose of impairing or nullifying the recognition, enjoyment or exercise by women, irrespective of their marital status, on a basis of equality of men and women, of human rights and fundamental freedoms in the political, economic, social, cultural, civil or any other field.

Article 2

States Parties condemn discrimination against women in all its forms, agree to pursue by all appropriate means and without delay a policy of eliminating discrimination against women and, to this end, undertake:

- (a) To embody the principle of the equality of men and women in their national constitutions or other appropriate legislation if not yet incorporated therein and to ensure, through law and other appropriate means, the practical realization of this principle;
- (b) To adopt appropriate legislative and other measures, including sanctions where appropriate, prohibiting all discrimination against women;

- (c) To establish legal protection of the rights of women on an equal basis with men and to ensure through competent national tribunals and other public institutions the effective protection of women against any act of discrimination;
- (d) To refrain from engaging in any act or practice of discrimination against women and to ensure that public authorities and institutions shall act in conformity with this obligation;
- (e) To take all appropriate measures to eliminate discrimination against women by any person, organization or enterprise;
- (f) To take all appropriate measures, including legislation, to modify or abolish existing laws, regulations, customs and practices which constitute discrimination against women;
- (g) To repeal all national penal provisions which constitute discrimination against women.

Article 3

States Parties shall take in all fields, in particular in the political, social, economic and cultural fields, all appropriate measures, including legislation, to ensure the full development and advancement of women, for the purpose of guaranteeing them the exercise and enjoyment of human rights and fundamental freedoms on a basis of equality with men.

Article 4

1. Adoption by States Parties of temporary special measures aimed at accelerating de facto equality between men and women shall not be considered discrimination as defined in the present Convention, but shall in no way entail as a consequence the maintenance of unequal or separate standards; these measures shall be discontinued when the objectives of equality of opportunity and treatment have been achieved.
2. Adoption by States Parties of special measures, including those measures contained in the present Convention, aimed at protecting maternity shall not be considered discriminatory.

Article 5

States Parties shall take all appropriate measures:

- (a) To modify the social and cultural patterns of conduct of men and women, with a view to achieving the elimination of prejudices and customary and all other practices which are based on the idea of the inferiority or the superiority of either of the sexes or on stereotyped roles for men and women;
- (b) To ensure that family education includes a proper understanding of maternity as a social function and the recognition of the common responsibility of men and women in the upbringing and development of their children, it being understood that the interest of the children is the primordial consideration in all cases.

Article 6

States Parties shall take all appropriate measures, including legislation, to suppress all forms of traffic in women and exploitation of prostitution of women.

PART II

Article 7

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the political and public life of the country and, in particular, shall ensure to women, on equal terms with men, the right:

- (a) To vote in all elections and public referenda and to be eligible for election to all publicly elected bodies;
- (b) To participate in the formulation of government policy and the implementation thereof and to hold public office and perform all public functions at all levels of government;
- (c) To participate in non-governmental organizations and associations concerned with the public and political life of the country.

Article 8

States Parties shall take all appropriate measures to ensure to women, on equal terms with men and without any discrimination, the opportunity to represent their Governments at the international level and to participate in the work of international organizations.

Article 9

1. States Parties shall grant women equal rights with men to acquire, change or retain their nationality. They shall ensure in particular that neither marriage to an alien nor change of nationality by the husband during marriage shall automatically change the nationality of the wife, render her stateless or force upon her the nationality of the husband.
2. States Parties shall grant women equal rights with men with respect to the nationality of their children.

PART III

Article 10

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in order to ensure to them equal rights with men in the field of education and in particular to ensure, on a basis of equality of men and women:

- (a) The same conditions for career and vocational guidance, for access to studies and for the achievement of diplomas in educational establishments of all categories in rural as well as in urban areas; this equality shall be ensured in pre-school, general, technical, professional and higher technical education, as well as in all types of vocational training;
- (b) Access to the same curricula, the same examinations, teaching staff with qualifications of the same standard and school premises and equipment of the same quality;
- (c) The elimination of any stereotyped concept of the roles of men and women at all levels and in all forms of education by encouraging coeducation and other types of education which will help to achieve this aim and, in particular, by the revision of textbooks and school programmes and the adaptation of teaching methods;
- (d) The same opportunities to benefit from scholarships and other study grants;
- (e) The same opportunities for access to programmes of continuing education, including adult and functional literacy programmes, particularly those aimed at reducing, at the earliest possible time, any gap in education existing between men and women;
- (f) The reduction of female student drop-out rates and the organization of programmes for girls and women who have left school prematurely;

- (g) The same opportunities to participate actively in sports and physical education;
- (h) Access to specific educational information to help to ensure the health and well-being of families, including information and advice on family planning.

Article 11

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of employment in order to ensure, on a basis of equality of men and women, the same rights, in particular:
 - (a) The right to work as an inalienable right of all human beings;
 - (b) The right to the same employment opportunities, including the application of the same criteria for selection in matters of employment;
 - (c) The right to free choice of profession and employment, the right to promotion, job security and all benefits and conditions of service and the right to receive vocational training and retraining, including apprenticeships, advanced vocational training and recurrent training;
 - (d) The right to equal remuneration, including benefits, and to equal treatment in respect of work of equal value, as well as equality of treatment in the evaluation of the quality of work;
 - (e) The right to social security, particularly in cases of retirement, unemployment, sickness, invalidity and old age and other incapacity to work, as well as the right to paid leave;
 - (f) The right to protection of health and to safety in working conditions, including the safeguarding of the function of reproduction.
2. In order to prevent discrimination against women on the grounds of marriage or maternity and to ensure their effective right to work, States Parties shall take appropriate measures:
 - (a) To prohibit, subject to the imposition of sanctions, dismissal on the grounds of pregnancy or of maternity leave and discrimination in dismissals on the basis of marital status;
 - (b) To introduce maternity leave with pay or with comparable social benefits without loss of former employment, seniority or social allowances;
 - (c) To encourage the provision of the necessary supporting social services to enable parents to combine family obligations with work respon-

sibilities and participation in public life, in particular through promoting the establishment and development of a network of child-care facilities;

- (d) To provide special protection to women during pregnancy in types of work proved to be harmful to them.
3. Protective legislation relating to matters covered in this article shall be reviewed periodically in the light of scientific and technological knowledge and shall be revised, repealed or extended as necessary.

Article 12

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of health care in order to ensure, on a basis of equality of men and women, access to health care services, including those related to family planning.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1 of this article, States Parties shall ensure to women appropriate services in connection with pregnancy, confinement and the post-natal period, granting free services where necessary, as well as adequate nutrition during pregnancy and lactation.

Article 13

States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in other areas of economic and social life in order to ensure, on a basis of equality of men and women, the same rights, in particular:

- (a) The right to family benefits;
- (b) The right to bank loans, mortgages and other forms of financial credit;
- (c) The right to participate in recreational activities, sports and all aspects of cultural life.

Article 14

1. States Parties shall take into account the particular problems faced by rural women and the significant roles which rural women play in the economic survival of their families, including their work in the non-monetized sectors of the economy, and shall take all appropriate measures to ensure the application of the provisions of the present

Convention to women in rural areas.

2. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in rural areas in order to ensure, on a basis of equality of men and women, that they participate in and benefit from rural development and, in particular, shall ensure to such women the right:
 - (a) To participate in the elaboration and implementation of development planning at all levels;
 - (b) To have access to adequate health care facilities, including information, counseling and services in family planning;
 - (c) To benefit directly from social security programmes;
 - (d) To obtain all types of training and education, formal and non-formal, including that relating to functional literacy, as well as, inter alia, the benefit of all community and extension services, in order to increase their technical proficiency;
 - (e) To organize self-help groups and co-operatives in order to obtain equal access to economic opportunities through employment or self employment;
 - (f) To participate in all community activities;
 - (g) To have access to agricultural credit and loans, marketing facilities, appropriate technology and equal treatment in land and agrarian reform as well as in land resettlement schemes;
 - (h) To enjoy adequate living conditions, particularly in relation to housing, sanitation, electricity and water supply, transport and communications.

PART IV

Article 15

1. States Parties shall accord to women equality with men before the law.
2. States Parties shall accord to women, in civil matters, a legal capacity identical to that of men and the same opportunities to exercise that capacity. In particular, they shall give women equal rights to conclude contracts and to administer property and shall treat them equally in all stages of procedure in courts and tribunals.

3. States Parties agree that all contracts and all other private instruments of any kind with a legal effect which is directed at restricting the legal capacity of women shall be deemed null and void.
4. States Parties shall accord to men and women the same rights with regard to the law relating to the movement of persons and the freedom to choose their residence and domicile.

Article 16

1. States Parties shall take all appropriate measures to eliminate discrimination against women in all matters relating to marriage and family relations and in particular shall ensure, on a basis of equality of men and women:
 - (a) The same right to enter into marriage;
 - (b) The same right freely to choose a spouse and to enter into marriage only with their free and full consent;
 - (c) The same rights and responsibilities during marriage and at its dissolution;
 - (d) The same rights and responsibilities as parents, irrespective of their marital status, in matters relating to their children; in all cases the interests of the children shall be paramount;
 - (e) The same rights to decide freely and responsibly on the number and spacing of their children and to have access to the information, education and means to enable them to exercise these rights;
 - (f) The same rights and responsibilities with regard to guardianship, wardship, trusteeship and adoption of children, or similar institutions where these concepts exist in national legislation; in all cases the interests of the children shall be paramount;
 - (g) The same personal rights as husband and wife, including the right to choose a family name, a profession and an occupation;
 - (h) The same rights for both spouses in respect of the ownership, acquisition, management, administration, enjoyment and disposition of property, whether free of charge or for a valuable consideration.
2. The betrothal and the marriage of a child shall have no legal effect, and all necessary action, including legislation, shall be taken to specify a

minimum age for marriage and to make the registration of marriages in an official registry compulsory.

PART V

Article 17

1. For the purpose of considering the progress made in the implementation of the present Convention, there shall be established a Committee on the Elimination of Discrimination against Women (hereinafter referred to as the Committee) consisting, at the time of entry into force of the Convention, of eighteen and, after ratification of or accession to the Convention by the thirty-fifth State Party, of twenty-three experts of high moral standing and competence in the field covered by the Convention. The experts shall be elected by States Parties from among their nationals and shall serve in their personal capacity, consideration being given to equitable geographical distribution and to the representation of the different forms of civilization as well as the principal legal systems.
2. The members of the Committee shall be elected by secret ballot from a list of persons nominated by States Parties. Each State Party may nominate one person from among its own nationals.
3. The initial election shall be held six months after the date of the entry into force of the present Convention. At least three months before the date of each election the Secretary-General of the United Nations shall address a letter to the States Parties inviting them to submit their nominations within two months. The Secretary-General shall prepare a list in alphabetical order of all persons thus nominated, indicating the States Parties which have nominated them, and shall submit it to the States Parties.
4. Elections of the members of the Committee shall be held at a meeting of States Parties convened by the Secretary-General at United Nations Headquarters. At that meeting, for which two thirds of the States Parties shall constitute a quorum, the persons elected to the Committee shall be those nominees who obtain the largest number of votes and an absolute majority of the votes of the representatives of States Parties present and voting.

5. The members of the Committee shall be elected for a term of four years. However, the terms of nine of the members elected at the first election shall expire at the end of two years; immediately after the first election the names of these nine members shall be chosen by lot by the Chairman of the Committee
6. The election of the five additional members of the Committee shall be held in accordance with the provisions of paragraphs 2, 3 and 4 of this article, following the thirty-fifth ratification or accession. The terms of two of the additional members elected on this occasion shall expire at the end of two years, the names of these two members having been chosen by lot by the Chairman of the Committee.
7. For the filling of casual vacancies, the State Party whose expert has ceased to function as a member of the Committee shall appoint another expert from among its nationals, subject to the approval of the Committee.
8. The members of the Committee shall, with the approval of the General Assembly, receive emoluments from United Nations resources on such terms and conditions as the Assembly may decide, having regard to the importance of the Committee's responsibilities.
9. The Secretary-General of the United Nations shall provide the necessary staff and facilities for the effective performance of the functions of the Committee under the present Convention.

Article 18

1. States Parties undertake to submit to the Secretary-General of the United Nations, for consideration by the Committee, a report on the legislative, judicial, administrative or other measures which they have adopted to give effect to the provisions of the present Convention and on the progress made in this respect:
 - (a) Within one year after the entry into force for the State concerned;
 - (b) Thereafter at least every four years and further whenever the Committee so requests.
2. Reports may indicate factors and difficulties affecting the degree of fulfillment of obligations under the present Convention.

Article 19

1. The Committee shall adopt its own rules of procedure.
2. The Committee shall elect its officers for a term of two years

Article 20

1. The Committee shall normally meet for a period of not more than two weeks annually in order to consider the reports submitted in accordance with article 18 of the present Convention.
2. The meetings of the Committee shall normally be held at United Nations Headquarters or at any other convenient place as determined by the Committee.

Article 21

1. The Committee shall, through the Economic and Social Council, report annually to the General Assembly of the United Nations on its activities and may make suggestions and general recommendations based on the examination of reports and information received from the States Parties. Such suggestions and general recommendations shall be included in the report of the Committee together with comments, if any, from States Parties.
2. The Secretary-General of the United Nations shall transmit the reports of the Committee to the Commission on the Status of Women for its information.

Article 22

The specialized agencies shall be entitled to be represented at the consideration of the implementation of such provisions of the present Convention as fall within the scope of their activities. The Committee may invite the specialized agencies to submit reports on the implementation of the Convention in areas falling within the scope of their activities.

PART VI

Article 23

Nothing in the present Convention shall affect any provisions that are

more conducive to the achievement of equality between men and women which may be contained:

- (a) In the legislation of a State Party; or
- (b) In any other international convention, treaty or agreement in force for that State.

Article 24

States Parties undertake to adopt all necessary measures at the national level aimed at achieving the full realization of the rights recognized in the present Convention.

Article 25

- 1. The present Convention shall be open for signature by all States.
- 2. The Secretary-General of the United Nations is designated as the depositary of the present Convention.
- 3. The present Convention is subject to ratification. Instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.
- 4. The present Convention shall be open to accession by all States. Accession shall be effected by the deposit of an instrument of accession with the Secretary-General of the United Nations.

Article 26

- 1. A request for the revision of the present Convention may be made at any time by any State Party by means of a notification in writing addressed to the Secretary-General of the United Nations.
- 2. The General Assembly of the United Nations shall decide upon the steps, if any, to be taken in respect of such a request.

Article 27

- 1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of deposit with the Secretary-General of the United Nations of the twentieth instrument of ratification or accession.
- 2. For each State ratifying the present Convention or acceding to it after

the deposit of the twentieth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after the date of the deposit of its own instrument of ratification or accession.

Article 28

1. The Secretary-General of the United Nations shall receive and circulate to all States the text of reservations made by States at the time of ratification or accession.
2. A reservation incompatible with the object and purpose of the present Convention shall not be permitted.
3. Reservations may be withdrawn at any time by notification to this effect addressed to the Secretary-General of the United Nations, who shall then inform all States thereof. Such notification shall take effect on the date on which it is received.

Article 29

1. Any dispute between two or more States Parties concerning the interpretation or application of the present Convention which is not settled by negotiation shall, at the request of one of them, be submitted to arbitration. If within six months from the date of the request for arbitration the parties are unable to agree on the organization of the arbitration, any one of those parties may refer the dispute to the International Court of Justice by request in conformity with the Statute of the Court.
2. Each State Party may at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto declare that it does not consider itself bound by paragraph 1 of this article. The other States Parties shall not be bound by that paragraph with respect to any State Party which has made such a reservation.
3. Any State Party which has made a reservation in accordance with paragraph 2 of this article may at any time withdraw that reservation by notification to the Secretary-General of the United Nations.

Article 30

The present Convention, the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts of which are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized, have signed the present Convention.

ຈັດພິມເນື້ອງໃນໂອກາດສະເຫຼີມສະຫຼອງ
ວັນສາກົນຕ້ານການໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງຕໍ່ແມ່ຍິງ
25 ພະຈິກ 2011

ຫ້ອງການກອງເລຂາ ຄ.ກ.ມ.ຊ
ທີ່ຢູ່: ຊັ້ນ4, ຫ້ອງວ່າການລັດຖະບານ, ຕູ້ປ.ນ.4507,
ຖະໜົນລ້ານຊ້າງ, ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ.
LaoNCAW Secretariat's office
4th floor , Government's Office
P.O.Box 4507, LaneXang Ave, Vientiane

ຈັດພິມໂດຍ: ກອງເລຂາຄ.ກ.ມ.ຊ

ຈຳນວນ: 2.000 ຫົວ

ສະໜັບສະໜູນການພິມໂດຍ:

ອົງການ ອາຫານໂລກ

